

Mercat de treball, polítiques per millorar-lo

Espanya té un problema crònic de desocupació: en els últims 30 anys ha superat el 20% d'atur en tres ocasions i ho ha fet al llarg de 13 anys, gairebé un de cada dos!

La creació de llocs de treball no és eficaç per combatre l'atur, perquè Espanya n'ha creat més que cap país d'Europa occidental, però una bona part són ocupats per estrangers.

Espanya té un problema crònic de manca de professionals qualificats. Es tracta d'un fenomen general al món occidental, però que aquí és més greu.

Espanya té un problema crònic de sobrequalificació (universitaris que treballen en una feina que no exigeix la titulació que tenen).

Espanya té entre el doble i el triple de percentatge de treballadors poc qualificats.

Tot això revela que el mercat laboral i el que l'envolta: el sistema educatiu i el sistema productiu, pateixen una greu disfunció.

Propostes per plantejar el futur

Solucionar-la està en la nostra mà, i consisteix a fer com fan els que millor ho fan.

- El sistema de formació (reglada i no reglada, professional i ocupacional) ha de ser planificat d'una manera coherent i d'acord amb els agents socials, que no vol dir necessàriament gestionat pels agents socials.
- Cal avançar en la direcció de la flexigüretat: més flexibilitat del lloc de treball, més següretat per al treballador. Protegir el treballador, no el lloc de treball. Això significa apostar per:
  - les polítiques actives d'ocupació: implantar un sistema més eficaç d'informació, d'assessorament i de reciclatge dels treballadors,
  - quelcom semblant a la “motxilla austríaca”: reduir al mínim el cost de la indemnització per acomiadament “improcedent” compensant els treballadors amb un fons equivalent que s'acumula al llarg de la vida laboral i que pot “endur-se” d'una empresa a una altra.
- Cal desincentivar la proliferació de llocs de treball poc qualificats i mal remunerats. Això passa per protegir millor la concertació laboral i per augmentar el salari mínim fins als nivells (en termes relatius) dels països europeus que en tenen.

Aquest pla no pot implantar-se com una reforma laboral més. Cal avançar a poc a poc amb un pla concret, sense improvisar i sense desviar-se, seguint un pla concertat amb els agents socials. No és impossible, com posen de manifest els Pactes de la Moncloa (1977).

És innegable que la regulació laboral té un aspecte de suma-zero: el que uns guanyen ho perden els altres, però també en té un altre en què totes dues parts poden guanyar: augmentar la productivitat de manera concertada ha de ser el centre de la regulació laboral.